

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden." (Joh 13,34)

Disse ord sagde Jesus lige inden sin lidelseshistorie begynder. De indgår nemlig i en afskedstale, som udgør Hans testamente. Tænk derfor på, hvor vigtige de er!

Hvis man ikke kan glemme det, en far siger, inden han dør, hvor meget mere så ikke Guds ord? Tag dem derfor med største alvor, og lad os sammen forsøge at forstå deres dybde.

Jesus er i færd med at møde døden, og i det Han siger, føler man den forestående begivenhed. Hans nære afsked kræver frem for alt, at ét problem løses. Hvordan kan Han fortsætte med at være til stede blandt sine egne for at føre Kirken videre?

Vi ved, at Jesus er til stede i visse tegn; i sakramenterne, for eksempel i eukaristien, i nadveren. Men Jesus er også til stede der, hvor man lever den gensidige kærlighed. Han har nemlig sagt: 'Hvor to eller tre er forsamlede i mit navn der er jeg midt iblandt dem' (og det er muligt gennem den gensidige kærlighed).

I det fællesskab, hvis dybe liv er den gensidige kærlighed, kan Han forblive nærværende. Gennem fællesskabet kan Han fortsætte med at åbenbare sig for verden, at have en indflydelse på verden.

Johannes, der skriver disse ord som vi uddyber, ser den gensidige kærlighed som Kirkens største bud, da Kirkens kald netop er at være fællesskab og enhed.

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden."

Jesus siger straks derefter: 'Derpå skal alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden'. (Joh 13,35)

Hvis man vil prøve Kristi disciples ægthed, hvis man vil vide, hvad kendetegnet er, så kan man finde det i den indbyrdes kærlighed. Derpå genkender man de kristne. Hvis dette mangler, kan mennesker ikke længere opdage Jesus i Kirken.

Den gensidige kærlighed skaber enhed. Men hvad bevirker enheden? Jesus siger: 'At de må være ét, så verden må tro ...'. Da enheden åbenbarer Kristi tilstedeværelse, får den verden til at følge efter Ham. Når verden ser enhed og gensidig kærlighed, begynder den at tro på Ham.

I samme afskedstale kalder Jesus dette bud for 'sit'.

Det er Hans, og det ligger Ham særligt på sinde.

Det skal ikke blot forstås som en regel eller en befaling. Her vil Jesus åbenbare en måde at leve på. Han vil sige, hvordan ens tilværelse kan blive gennemsyret af det. De første kristne havde faktisk denne befaling som basis for deres liv. Petrus sagde: 'Først og fremmest skal I holde fast ved den indbyrdes kærlighed' (1 Pet. 4, 8).

På arbejde, ved studiet, i kirke, hvad du end måtte foretage dig, så tænk efter, om den gensidige kærlighed findes mellem dig og de andre. Hvis det er sådan, hvis denne basis er til stede, har alting værdi. Uden dette grundlag er ingenting velbehageligt for Gud.

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden."

Jesus siger desuden, at dette bud er 'nyt'. 'En ny befaling giver jeg jer'. Hvad betyder det? Måske var dette bud ikke almindeligt? Nej, 'nyt' betyder, at det er gjort for 'de nye tider'. Hvad er det altså, det drejer sig om? Jesus er død for os. Han har altså elsket os til det yderste. Men hvordan var Hans kærlighed? Sikkert ikke ligesom vores. Hans kærlighed var 'guddommelig'. Han siger: 'Som Faderen har elsket mig, således har jeg også elsket jer'. Han har altså elsket os med samme kærlighed, med hvilken Han og Faderen elsker hinanden.

Det er med samme kærlighed, at vi skal elske hinanden for at virkeliggøre det 'nye' bud.

En sådan kærlighed ejer vi mennesker dog ikke. Men som kristne får vi den givet af Helligånden, der udgyder den i alle troendes hjerter.

Der eksisterer altså et slægtskab mellem Faderen, Sønnen og os kristne, fordi vi har én og samme guddommelige kærlighed. Det er denne kærlighed, der fører os ind i Treenigheden. Det er denne kærlighed, der gør os til Guds børn.

Det er gennem denne kærlighed, at himmel og jord er forbundne som af en stor strøm. Det er på grund af denne kærlighed, at det kristne fællesskab er bragt ind i Guds sfære, og at den guddommelige virkelighed kan leve på jorden, der hvor de troende elsker hinanden. Når det kristne liv leves sådan, er det fascinerende!

Chiara Lubich

Tidligere udgivet i august 1980

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden, af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby